

Byla C-238/20**Prašymas priimti prejudicinį sprendimą****Gavimo data:**

2020 m. birželio 5 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas:

Augstākā tiesa (Senāts) (Aukščiausiasis Teismas, Latvija)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2020 m. birželio 4 d.

Pareiškėja pirmojoje instancijoje ir kasatorė:

SIA Sātiņi-S

Kita kasacinio proceso šalis:

Dabas aizsardzības pārvalde (Aplinkos apsaugos tarnyba)

<...>

Administratīvo lietu departaments (Administracinių bylų skyrius)

***Latvijas Republikas Senāts* (Latvijos Respublikos Aukščiausiasis Teismas)**

NUTARTIS

Ryga, 2020 m. birželio 4 d.

Teismas <...> [prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančio teismo sudėtis]

rašytine proceso tvarka išnagrinėjo *SIA Sātiņi-S* (toliau – kasatorė) kasacinį skundą dėl *Administratīvā apgabaltiesa* (apygardos administracinis teismas) 2019 m. balandžio 30 d. sprendimo administracinėje byloje pagal šios įmonės skundą, kuriame prašoma įpareigoti Aplinkos apsaugos tarnybą priimti jai palankų administracinį aktą, kuriuo jai būtų skiriama kompensacija už jai nuosavybės teise priklausančiuose objektuose esančiai akvakultūrai migruojančių rūšių bei specialiai saugomų nemedžiojamų rūšių gyvūnų padarytą didelę žalą.

Pagrindinės bylos dalykas ir faktinės aplinkybės

1. Gamtinis rezervatas „*Sātiņu dīķi*“ („Satino tvenkiniai“) buvo priskirtas specialiai saugomai teritorijai *Ministru kabineta 1999. gada 15. jūnija noteikumi Nr. 212 „Noteikumi par dabas liegumiem“* (1999 m. birželio 15 d. ministrų tarybos nutarimas Nr. 212 dėl gamtinių rezervatų).

2002 m. kasatorė įsigijo nekilnojamąjį turtą „*Liegumi*“ („Rezervatai“) ir „*Centri*“ („Centrai“), kurie yra gamtiniame rezervate „*Sātiņu dīķi*“. Kasatorei priklausančios tvenkiniai užima 600,7 ha (iš 687 ha bendro turto ploto).

2005 m. ši teritorija buvo įtraukta į Europos svarbos saugomą teritoriją „Natura 2000“ (toliau – tinklo „Natura 2000“ teritorija).

2. 2017 m. rugpjūčio 16 d. kasatorė pateikė prašymą Aplinkos apsaugos tarnybai skirti jai kompensaciją už patirtus akvakultūros nuostolius jai priklausančiuose „*Liegumi*“ ir „*Centri*“.

Aplinkos apsaugos tarnybos Kuržemės regiono administracija apskaičiavo, kad kasatorės akvakultūrai [objektams] padaryta žala sudarė 87 428,50 EUR.

Aplinkos apsaugos tarnyba atsisakė skirti prašomą kompensaciją už didelę žalą akvakultūrai, padarytą migruojančių rūšių ir specialiai saugomų nemedžiojamų rūšių gyvūnų, nes kasatorė jau buvo gavusi didžiausią leistiną *de minimis* pagalbos sumą.

3. Aplinkos apsaugos tarnybos teigimu, šiuo atveju taikytina 30 000 EUR *de minimis* pagalbos riba, numatyta 2014 m. birželio 27 d. Komisijos reglamento (ES) Nr. 717/2014 dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnių taikymo *de minimis* pagalbai žuvininkystės ir akvakultūros sektoriuje (toliau – Reglamentas Nr. 717/2014 (**orig. p. 2**); OL L 190, 2014, p. 45—54) 3 straipsnio 2 dalyje.

Reglamentas Nr. 717/2014 Latvijoje taikomas pagal *Ministru kabineta 2015. gada 29. septembra noteikumi Nr. 558 „De minimis atbalsta uzskaites un piešķiršanas kārtība zvejniecības un akvakultūras nozarē“* (2015 m. rugsėjo 29 d. ministrų tarybos nutarimas Nr. 558 dėl *de minimis* pagalbos žuvininkystės ir akvakultūros sektoriuje apskaičiavimo ir skyrimo būdų; toliau – Dekretas Nr. 558) ir pagal *Ministru kabineta 2016. gada 7. jūnija noteikumi Nr. 353 „Kārtība, kādā zemes īpašniekiem vai lietotājiem nosakāmi to zaudējumu apmēri, kas saistīti ar īpaši aizsargājamo nemedījamo sugu un migrējošo sugu dzīvnieku nodarītajiem būtiskiem postījumiem, un minimālās aizsardzības pasākumu prasības postījumu novēršanai“* (2016 m. birželio 7 d. ministrų tarybos nutarimas Nr. 353 dėl žemės savininkų ar naudotojų nuostolių, patirtų dėl migruojančių rūšių ir specialiai saugomų nemedžiojamų rūšių gyvūnų padarytos didelės žalos, dydžio nustatymo tvarkos ir dėl būtinųjų sąlygų, kurias turi atitikti apsaugos priemonės, kad būtų išvengta žalos; toliau – Dekretas Nr. 353).

Minėta tarnyba nustatė, kad kasatorė jau pasinaudojo maksimalia *de minimis* pagalba per trejų mokestinių metų laikotarpį, todėl prašoma kompensacija už

2017 m. viršytų Reglamento Nr. 717/2014 3 straipsnio 2 dalyje numatytą 30 000 EUR *de minimis* pagalbos ribą.

4. Kasatorė kreipėsi į teismą, prašydama įpareigoti Aplinkos apsaugos tarnybą skirti jai kompensaciją už didelę žalą akvakultūrai, esančiai jai nuosavybės teise priklausančiuose objektuose, padarytą migruojančių rūšių ir specialiai saugomų nemedžiojamų rūšių gyvūnų.

Kasatorė teigia, kad *de minimis* riba valstybės pagalbai nustatyta siekiant neiškreipti Europos Sąjungos vidaus rinkos. Savo ruožtu nuostolių atlyginimas nėra valstybės suteiktas pranašumas. Nuostolių atlyginimas yra žalos, kurią įmonė patyrė vykdydama viešojo intereso užduotis, atlyginimas.

Taikant Dekreto Nr. 353 39 punktą, susidaro situacija, kai nedidelės įmonės 100 % padengia nuostolius, patirtus per trejų metų laikotarpį, o kasatorės, kuri valdo didelius tvenkinių plotus ir kuri yra tinklo „Natura 2000“ teritorijoje, atveju atlyginama tik 12 % patirtų nuostolių.

5. Tiek pirmosios, tiek apeliacinės instancijos teismai šiuos reikalavimus atmetė.

Kasatorė pateikė kasacinį skundą, kuriame nurodo, kad apie pagalbą, kuri viršija maksimalią *de minimis* ribą per trejų metų laikotarpį, turi būti pranešama Europos Komisijai ir ji negali būti teikiama tol, kol Europos Komisija nepaskelbia, kad pagalba yra suderinama su vidaus rinka. Institucijos galėjo vykdyti pranešimo Europos Komisijai procedūrą.

6. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, šioje byloje sprendžiama, ar *de minimis* apribojimai, kurie taikomi valstybės pagalbos išmokoms, yra taikomi kompensacijai už didelę žalą akvakultūrai, kurią tinklo „Natura 2000“ teritorijoje padarė migruojančių rūšių ir specialiai saugomų nemedžiojamų rūšių gyvūnai.

Taikytinos nacionalinės ir Europos Sąjungos teisės nuostatos

7. Europos Sąjungos teisės nuostatos:

7.1 Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (OL C 364, 2000, p. 1) 17 straipsnis;

7.2 2014 m. birželio 27 d. Komisijos reglamento (ES) Nr. 717/2014 dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnių taikymo *de minimis* pagalbai žuvininkystės ir akvakultūros sektoriuje 3 straipsnio 2 dalis ir 15 konstatuojamoji dalis; (**orig. p. 3**)

7.3 2009 m. lapkričio 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/147/EB dėl laukinių paukščių apsaugos (OL L 20, 2010, p. 7—25) 3 straipsnio 2 dalies a ir b punktai bei 9 straipsnio 1 dalies a punktas.

8. Nacionalinės teisės nuostatos:

8.1 *Sugu un biotopu aizsardzības likums* (Rūšių ir biotopų apsaugos įstatymas)

[„]4 straipsnis. Ministru tarybos įgaliojimai:

Ministru taryba nustato:

<...>

6) žemės savininkų ar naudotojų patirtų nuostolių, susijusių su migruojančių rūšių ir specialiai saugomų nemedžiojamų rūšių gyvūnų padaryta didele žala, dydžio nustatymo tvarką ir būtinausias sąlygas, kurias turi atitikti apsaugos priemonės, kad būtų išvengta žalos;

<...>[„]

[„]10 straipsnis. Žemės savininkų ar naudotojų teisė gauti kompensaciją:

(1) Žemės savininkai ar naudotojai turi teisę gauti kompensaciją iš šiam tikslui numatytų valstybės biudžeto lėšų už migruojančių rūšių ir specialiai saugomų nemedžiojamų rūšių gyvūnų padarytą didelę žalą, jei jie ėmėsi būtinų apsaugos priemonių ir, atsižvelgdami į savo žinias, įgūdžius ir praktines galimybes, įgyvendino aplinkai nekenksmingus būdus, siekiant užkirsti kelią žalai ar ją sumažinti. Žemės savininkai ar naudotojai neturi teisės gauti kompensacijos, jei jie piktybiškai prisidėjo sukeldami žalą ar padidindami jos dydį, siekdami gauti kompensaciją.

<...>

(3) Kompensacija už migruojančių rūšių ir specialiai saugomų nemedžiojamų rūšių gyvūnų padarytą didelę žalą nemokama, jei žemės savininkas ar naudotojas gavo kitas valstybės, savivaldybės ar Europos Sąjungos išmokas, tiesiogiai ar netiesiogiai numatytas už tuos pačius ekonominės veiklos apribojimus arba už tą pačią migruojančių rūšių ir specialiai saugomų nemedžiojamų rūšių gyvūnų padarytą žalą, už kurią kompensacija numatyta teisės aktų nuostatose, arba jei pareiškėjas gauna pagalbą pagal 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 508/2014 dėl Europos jūrų reikalų ir žuvininkystės fondo ir kuriuo panaikinami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 2328/2003, (EB) Nr. 861/2006, (EB) Nr. 1198/2006 bei (EB) Nr. 791/2007 ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas Nr. 1255/2011 (OL L 149, 2014, p. 1—66).[“]

8.2 *Lauksaimniecības un lauku attīstības likums* (Žemės ūkio ir kaimo plėtros įstatymas)

5 straipsnis:

[„]<...>

(7) Ministru taryba nustato valstybės ir Europos Sąjungos žemės ūkiui teikiamos pagalbos administravimo ir priežiūros tvarką bei valstybės ir Europos Sąjungos kaimo ir žuvininkystės plėtrai teikiamos pagalbos administravimo ir priežiūros tvarką.

<...>[“]

8.3 2015 m. rugsėjo 29 d. ministrų tarybos nutarimas Nr. 558 dėl *de minimis* pagalbos žuvininkystės ir akvakultūros sektoriuje apskaičiavimo ir skyrimo tvarkos (taikomas nagrinėjamoje byloje, panaikintas 2018. gada 21. Novembra noteikumiem Nr. 715 „Noteikumi par de minimis atbalsta uzskaites un piešķiršanas kārtību un de minimis atbalsta uzskaites veidlapu paraugiem“ (2018 m. lapkričio 21 d. nutarimas Nr. 715 dėl *de minimis* pagalbos apskaičiavimo ir skyrimo tvarkos bei dėl paraiškos dėl *de minimis* pagalbos pavyzdinių formų). (orig. p. 4)

1 punktas: [„]Šiame nutarime nustatoma *de minimis* pagalbos žuvininkystės ir akvakultūros sektoriuje apskaičiavimo ir skyrimo tvarka pagal 2014 m. birželio 27 d. Europos Komisijos reglamentą (ES) Nr. 717/2014 dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnių taikymo *de minimis* pagalbai žuvininkystės ir akvakultūros sektoriuje (toliau – Komisijos reglamentas Nr. 717/2014).[“]

2 punktas: [„]Pagalbos prašytojas, siekdamas gauti *de minimis* pagalbą pagal Komisijos reglamento Nr. 717/2014 3, 4 ir 5 straipsnius, pagalbos teikėjui turi pateikti paraišką dėl *de minimis* pagalbos (1 priedas) (toliau – paraiška). Paraiškoje nurodoma *de minimis* pagalba, kurią prašytojas gavo einamaisiais ir dvejais ankstesniais mokestiniais metais, taip pat numatoma *de minimis* pagalba, neatsižvelgiant į pagalbos teikimo būdą ir kas ją teikia. Susumavus *de minimis* pagalbą, pareiškėjas taip pat pateikia informaciją apie kitą pagalbą, gautą už tą patį projektą toms pačioms reikalavimus atitinkančioms išlaidoms padengti. Teikdamas informaciją apie *de minimis* pagalbą ir kitą planuojamą valstybės pagalbą, pagalbos prašytojas turi nurodyti tą pagalbą, kurios jis jau prašė, bet dėl kurios pagalbos teikėjas dar nepriėmė sprendimo. Jei *de minimis* pagalbos prašytojas anksčiau tokios pagalbos nėra gavęs, jis turi nurodyti atitinkamą informaciją paraiškoje.[“]

8.4 2016 m. birželio 7 d. ministrų tarybos nutarimas Nr. 353 dėl žemės savininkų ar naudotojų patirtų nuostolių, susijusių su migruojančių rūšių ir specialiai saugomų nemedžiojamų rūšių gyvūnų padaryta didele žala, dydžio nustatymo tvarkos ir dėl būtinųjų sąlygų, kurias turi atitikti apsaugos priemonės, kad būtų išvengta žalos (redakcija, taikoma nagrinėjamoje byloje):

1 punktas: [„]Šiame nutarime nustatyta:

1.1 Žemės savininkų ar naudotojų patirtų nuostolių, susijusių su migruojančių rūšių ir specialiai saugomų nemedžiojamų rūšių gyvūnų padaryta didele žala (toliau – nuostoliai), dydžio nustatymo tvarka;

<...>[“]

39 punktas: [„]Priimdama sprendimą skirti kompensaciją, administracija turi laikytis tokių sąlygų:

39.1 Skirti kompensaciją laikydamosi sektoriaus ir veiklos apribojimų, nurodytų 2013 m. gruodžio 18 d. Komisijos reglamento (ES) Nr. 1408/2013 dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnių taikymo *de minimis* pagalbai žemės ūkio sektoriuje (toliau – Komisijos reglamentas Nr. 1408/2013; OL L 352, 2013, p. 9–17) 1 straipsnio 1 dalyje arba 2014 m. birželio 27 d. Komisijos reglamento (ES) Nr. 717/2014 dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnių taikymo *de minimis* pagalbai žuvininkystės ir akvakultūros sektoriuje (toliau – Komisijos reglamentas Nr. 717/2014) 1 straipsnio 1 dalyje.

39.2 Patikrinti, ar kompensacijos suma nedidina bendros einamaisiais ir dvejais ankstesniais mokestiniais metais gautos *de minimis* pagalbos sumos iki tokio lygio, kuris viršytų Komisijos reglamento Nr. 1408/2013 3 straipsnio 2 dalyje (ekonominės veiklos vykdytojai, gaminantys žemės ūkio produkciją) arba Komisijos reglamento Nr. 717/2014 3 straipsnio 2 dalyje [ekonominės veiklos vykdytojai, kurie veikia žuvininkystės ir akvakultūros sektoriuje pagal 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1379/2013 dėl bendro žvejybos ir akvakultūros produktų rinkų organizavimo (**orig. p. 5**), kuriuo iš dalies keičiami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1184/2006 ir (EB) Nr. 1224/2009 ir panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 104/2000 (OL L 354, 2013, p. 1–21)] nustatytą *de minimis* pagalbos ribą. Sprendžiant dėl kompensacijos dydžio, gauta *de minimis* pagalba vertinama vienos įmonės atžvilgiu. Viena įmonė yra ta, kuri atitinka kriterijus, nustatytus Reglamento Nr. 1408/2013 2 straipsnio 2 dalyje ir Komisijos reglamento Nr. 717/2014 2 straipsnio 2 dalyje.[“]

40 punktas: [„]Per du mėnesius nuo nuostolių dydžio nustatymo [kompetentingas] pareigūnas priima sprendimą dėl kompensacijos skyrimo, nustatydamas jos dydį, arba sprendimą atsisakyti ją skirti.[“]

Priežastys, dėl kurių prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančiam teismui kyla abejonių dėl Sąjungos teisės aiškinimo

9. Aukščiausiojo Teismo nuomone, visų pirma reikia nustatyti taikomą reguliavimo sistemą, t. y. atsakyti į klausimą, ar kompensacija už nuostolius, patirtus dėl saugomų paukščių ir gyvūnų, kurie daro poveikį ekonominės veiklos vykdytojams žuvininkystės ir akvakultūros sektoriuje, turėtų būti laikoma valstybės pagalba.

9.1 Atsakydama į Aukščiausiojo Teismo pateiktus klausimus, [šioje srityje] kompetentinga institucija, *Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija* (Aplinkos apsaugos ir regioninės plėtros ministerija), remdamasi 2013 m. kovo

19 d. Europos Sąjungos Teisingumo Teismo Sprendimu *Bouygues ir Bouygues Télécom / Komisija ir kt.*, C-399/10 P ir C-401/10 P (EU:C:2013:175), nurodo, jog kompensacija už saugomų gyvūnų žuvininkystės ir akvakultūros sektoriuje padarytą žalą laikytina valstybės pagalba.

Pranešimai apie panašiose situacijose suteiktą pagalbą taip pat buvo paskelbti Europos Komisijos svetainėje, pavyzdžiui, SA.50367 (2018/N) atveju; jame nagrinėjamas klausimas dėl kompensacijos už saugomų gyvūnų padarytą žalą mokėjimą.

9.2 Vis dėlto Aukščiausiajam Teismui kyla abejonių dėl galimybės su valstybės pagalba susijusias teisės nuostatas taikyti ir kompensaciniams išmokoms.

Kompensacinės išmokos yra nustatomos už tam tikrų viešojo intereso įpareigojimų vykdymą, t. y. šiuo atveju už susilaikymą nuo žuvų išteklių apsaugos nuo paukščių ir gyvūnų daromos žalos. Valstybė įtvirtina tokius įpareigojimus dėl visuomenės interesų, nustatydamą tam tikrų teritorijų tvarkymo apribojimus.

Šioje byloje ginčijami valstybės įtvirtinti viešieji įpareigojimai dėl specialios apsaugos teritorijos nustatomi pagal Europos Sąjungos teisės aktus, t. y. šiuo atveju iš esmės pagal 2009 m. lapkričio 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2009/147/EB dėl laukinių paukščių apsaugos (toliau – Direktyva 2009/147).

Aukščiausiojo Teismo vertinimu, kompensacija už paukščių ir gyvūnų padarytą žalą yra patirtų nuostolių atlyginimas pagal Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 17 straipsnį, bet ne kompensacinė išmoka, kuri galėtų būti laikoma valstybės pagalba.

Pirmiau nurodytame Europos Sąjungos Teisingumo Teismo Sprendime sujungtose bylose *Bouygues ir Bouygues Télécom / Komisija ir kt.* pateikiamas „valstybės pagalbos“ sąvokos apibrėžimas, bet šis sprendimas iš esmės susijęs su akcininko paskola didinant įmonės kapitalą. Aukščiausiasis Teismas mano, kad minėtoje byloje Europos Sąjungos Teisingumo Teismo apibrėžtos valstybės pagalbos sąvokos apimtis nėra vienareikšmiškai apimanti kompensaciją už patirtus nuostolius, dėl kurių sprendžiama šioje byloje. (**orig. p. 6**)

9.3 Aukščiausiasis Teismas, išanalizavęs Reglamento Nr. 717/2014 1 straipsnį, atsižvelgdamas į jo 15 konstatuojamąją dalį, daro išvadą, kad šis reglamentas nėra taikomas *prima facie* atlyginimui už migruojančių ar nemedžiojamų paukščių ar gyvūnų padarytą žalą.

Taigi, Aukščiausiojo Teismo nuomone, nacionalinės teisės aktai, kuriais įgyvendinamas Reglamentas Nr. 717/2014, būtent ministrų tarybos nutarimas Nr. 558, taip pat neapima tokių nuostolių.

9.4 Vis dėlto, atsižvelgdamas į Europos Sąjungos Teisingumo Teismo kompetenciją aiškinti ir taikyti Sutartis, Aukščiausiasis Teismas mano, kad yra būtina pateikti šį klausimą Europos Sąjungos Teisingumo Teismui.

Iki šiol nebuvo įmanoma rasti atsakymo į šį teisės klausimą Europos Sąjungos Teisingumo Teismo suformuotoje jurisprudencijoje.

10. Neatsižvelgiant į tai, ar kompensacija gali būti laikoma valstybės pagalba, taip pat reikia išspręsti klausimą dėl tinkamo kompensacijos dydžio.

10.1 Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 17 straipsnyje įtvirtinta nuosavybės teisė apima teisę naudotis savo turtu ir gauti teisingą kompensaciją už tam tikrų apribojimų nustatymą.

10.2 Šioje srityje kompetentinga institucija, Aplinkos apsaugos ir regioninės plėtros ministerija, nurodo, kad kompensacijos dydis neatitinka faktiškai patirtų nuostolių sumos, nes pagrindinis veiksnys, kuris praktikoje turi įtakos apskaičiuotos kompensacijos dydžiui, yra, pavyzdžiui, žuvų tvenkinių plotas. Šiuo metu kompensacijos apskaičiavimo formulėje neatsižvelgiama, kiek žuvų buvo sunaikinta, t. y. kokia yra iš tikrųjų akvakultūrai padarytos žalos apimtis.

10.3 Aukščiausiasis Teismas mano, kad kompensacija už nuosavybės teisės apribojimą turi būti reali ir veiksminga, t. y. turi būti užtikrinta tinkama kompensacija už faktiškai patirtus nuostolius. Direktyvoje 2009/147 nenagrinėjamas kompensacijos klausimas, tačiau pabrėžiama, kad valstybės narės gali nukrypti nuo šios direktyvos reikalavimų, kad būtų išvengta didelės žalos žuvininkystei.

Aukščiausiojo Teismo teigimu, nors valstybėms narėms suteikta pakankamai diskrecijos, kad būtų pasiekta pusiausvyra tarp tinkamos pauščių apsaugos ir ekonominių interesų užtikrinimo, Europos Sąjungos teritorijoje principų lygmeniu visgi reikalingas konceptualiai panašus sprendimas dėl tinkamos kompensacijos, susijusios su Sąjungos teisės aktu nustatytu įpareigojimu.

10.4 Dabartinėje Europos Sąjungos Teisingumo Teismo jurisprudencijoje, susijusioje su Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 17 straipsnio aiškinimu ir taikymu, nėra aiškaus atsakymo į šį klausimą.

11 Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta anksčiau, Aukščiausiasis Teismas mano, kad būtina kreiptis į Europos Sąjungos Teisingumo Teismą, siekiant išsiaiškinti, kaip turi būti taikomos normos, susijusios su valstybės pagalba ir kompensacija už Sąjungos teisės aktais nustatytų apribojimų laikymąsi.

Rezoliucinė dalis

Remdamasis Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 267 straipsniu, Aukščiausiasis Teismas <...>:

nutaria

pateikti Europos Sąjungos Teisingumo Teismui tokius prejudicinius klausimus (orig. p. 7):

1. Ar pagal teisę į teisingą žalos atlyginimą už Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 17 straipsnyje garantuojamos nuosavybės teisės apribojimą leidžiama tai, kad kompensacija, valstybės suteikta už nuostolius akvakultūrai, kuriuos tinklo „Natura 2000“ teritorijoje padarė paukščiai, saugomi pagal 2009 m. lapkričio 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2009/147/EB dėl laukinių paukščių apsaugos, būtų gerokai mažesnė už faktiškai patirtus nuostolius?
2. Ar kompensacija, valstybės suteikta už nuostolius akvakultūrai, kuriuos tinklo „Natura 2000“ teritorijoje padarė paukščiai, saugomi pagal 2009 m. lapkričio 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2009/147/EB dėl laukinių paukščių apsaugos, yra valstybės pagalba, kaip ji suprantama pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnius?
3. Jei į antrą klausimą būtų atsakyta teigiamai, ar tokiai kompensacijai, kaip antai ginčijama pagrindinėje byloje, yra taikoma 30 000 EUR *de minimis* pagalbos riba, numatyta 2014 m. birželio 27 d. Komisijos reglamento (ES) Nr. 717/2014 dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnių taikymo *de minimis* pagalbai žuvininkystės ir akvakultūros sektoriuje 3 straipsnio 2 dalyje?

Bylos nagrinėjimą sustabdyti iki Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimo priėmimo.

<...> [nuoroda dėl negalėjimo pateikti apeliacinio skundo ir parašai]